

بین این همه ویرانی، لباس‌ها، سازهای شکسته و قاب عکس‌ها
هنوز مانده بودند. آدم نمی‌دانست صاحبانشان کجایند، فقط
حس می‌کرد شاید دیگر برنگردند. و شاید همین امید کوچک
بعضی چیزها را هنوز همان جانگه داشته بود.